

“Hvad sagde jeg”!

Allerede i 2014 konstaterede jeg, at der var krig i Europa. Min overskrift på [ing.dk](#) var måske ikke formuleret så præcist korrekt, som den kunne have været. Den lød; “Europa er i krig”, hvor den burde havde været; “Der er krig i Europa”, eller måske endnu mere korrekt; “Der er borgerkrig i Ukraine” (mere eller mindre direkte og indirekte støttet og skabt af i forhold til Ukraine fremmede magter).

I 2013 skrev jeg [en tekst](#) om Vestens forhold til Putin, hvor jeg med udgangspunkt i en artikel på Der Spiegel fokuserede på, hvad det var for et regime, han stod for og med fokus på, hvorfor Vesten ikke rigtigt tog afstand fra ham, selvom han ikke kan siges at være en bekræftelse af de værdier, som man endnu gerne holdt op for sig som sine.

I en lang række tekster har jeg forsøgt at forklare, hvad det er, den slags penge, som kan kaldes de [markedsendogent skabte penge](#), gør.

En del af forklaringen på, hvorfor Rusland kunne overtages af en tidligere KGB-officer som Vladimir Putin, der var formet i den kolde krigs tjeneste og som på ingen måde troede på eller var udtryk for de erklærede frihedsidealer, som Vesten holder op for sig, ligger i den virkelighed, som udfoldede sig i de gamle østlande efter murens fald, hvor Vestens penge, der netop opstår via belåning af kapitalværdi, blev brugt til at samle op og delvis ødelægge de realøkonomiske aktiver, som lod sig købe for Vestens penge i det hedengangne USSR.

Det som man oplevede i de gamle østlande, var at “kreationen af penge førte til destruktion af strukturer og værdier”. Der var tale om en form for “destruktiv kreation af penge”, hvor man fra vestens side foretrak og foretrækker at tale om “kreativ destruktion” som dække over det at samle op af aktiver med penge skabt lige ud af det blå på en måde, der ikke nødvendigvis er særligt konstruktiv for dem, der bærer konsekvenserne af det.

Der var voldsom stagnation i Rusland og andre østeuropæiske lande i 1990'erne. Utilfredsheden førte til valget af Putin, der kendte til fossiløkonomiens rolle især i Tyskland, EU's økonomiske lokomotiv.

Putin stoppede og rullede privatiseringen af forvaltningen af de russiske reserver af gas og olie tilbage. Hans udemokratiske regime satte grænser for, hvordan vestlig kapital kunne skalte og valte med Ruslands værdier.

Ukraine var ved borgerkrigens begyndelse splittet mellem øst og vest. Det russisktalende flertal i de regioner, som stod over for at lave afstemninger om løsrivelse fra centralmagten i Kiev, var motiveret for at slutte sig til eller lade sig støtte af Rusland som uafhængige af Kiev. Der blev intervenseret med militære midler fra både vestlig og russisk side lige fra begyndelsen.

Først i 2022 invaderede Rusland hele Ukraine, men blev slået tilbage på en måde, der udstillede de klassiske militære midler som lettere ubehjælpelige.

Situationen har stået i stampe siden. Der er brugt meget store midler fra både vestlig og østlig side i krigen. Den ser nu ud til at udvikle sig mere og mere til en hybridkrig inden for Europas grænser, sådan som DK oplever i skrivende stund med krænkelser af luftrummet.

De underliggende problemer er forklaringen på konfliktens realitet, handler om overforbrug af livsbetingelser, klimaforandringer, afhængighed af fossile energi, manglende rettidighed omstilling til bæredygtig produktion inden for alle sektorer af økonomien, dysfunktionel og ideologisk betinget selvbeskrivelse og manglende mod til at indrømme de brud på egne frihedsidealer, som man ellers har holdt op for sig, m.m. er resulteret i den situation, vi har nu.

Den "fri" verden har sat Trump ind i det hvide hus. Han er på alle måder selve symptomet på realitetens konflikt, altså udtryk for at den "sejrende" livsstil er sit eget største problem.

Han taler nu om, at krigen er EU's, at USA vil sælge våben til Nato-landene, men at krigen ikke er hans. Udtalelsen om, at Ukraine kan vinde krigen og de omstridte områder tilbage, er på ingen måde udtryk for, at USA vil være en del af konflikten som hidtil.

Putin er ikke særligt bange for at krænke EU-landenes suverænitet, og det kan være svært at se, hvordan alle disse åbne samfund skal forsvare sig i en verden, hvor hybrid krigens metoder hersker vildt og hvor den egentlige trussel om atomkrig virker som den stopklods, der gør at ingen vil kunne vinde til sidst uden at alle taber.

Det er ret tydeligt at den magtstruktur, som har været holdt oppe af USA, især i DK, der ikke har været andet end et logrende vedhæng til den til enhver tid største magt i sit nærområde, er taget med bukserne nede.

[Den store fortælling](#), dvs. vores metafortælling, er i opløsning.

Spørgsmålet er, om vi nogensinde får ontologien i orden, eller om de ekstremt dysfunktionelle kognitive dispositioner, som Trump repræsenterer, vil overtage her som der.

En menneskelig livsstil, som har ontologien i orden, er svær at se for sig som led i evolutionen. Ideologien med dens udviklingsfortælling om de bedst egnede, den identitære forfængelighed og nationalisme, vil sammen med magteliten og dens finansdrenge og piger hellere se det hele forsvinde, end revidere sine [succeskriterier](#).